S'ha reprès el debat sobre e

(CRONICA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

La vida parlamentària espanyola ofereix les mateixes sorpreses paradòxiques que els altres aspectes de la vida nacional. A comptar del moment que es va posar fi al debat polític per a entrar en la discussió de qüestions serioses i importants, és quan ha començat a estar agitada la política.

Ahir es va esquerdar la majoria governamental amb motiu del projecte de llei de protecció als petits llauradors. Avui l'esquerda s'ha obert per un altre cantó. El senyor Alba havia tingut compte d'eliminar de la sessió tot allò que pogues remoure l'ambient polític, ajornant una intervenció, que s'anunciava com a sensacional, del diputat valencià senyor Marco Miranda sobre els successos d'Astúries. La sessió d'avui estaria, doncs, consagrada als pressupostos que en la tradició de la vida parlamentària espanyola no porten cap vent polític. Aquests pressupostos han estat elaborats sense presses ni precipitacions. Els darrers aprovats per les Corts van ésser els del senyor Carner, prorrogats amb modificacions i rectificacions fins al moment actual. Amb pròrrogues i suplements de crèdit ha viscut durant tot l'any la nostra hisenda.

Aquest estiu passat el Govern s'ha dedicat, segons deia en les notícies oficioses, a treballar afanyosament en la confecció d'uns pressupostos als quals va portar el senyor Marraco l'originalitat de les seves iniciatives. La tasca es va descabdellar sota la intel·ligent presidència del cap de l'Estat, que, segons va anunciar la premsa, va installar al Palau Nacional oficines tècniques auxiliars per a la labor pressupostària. Tot semblava, doncs, realitzat de la manera més acurada i minuciosa. El senyor Marraco anava a donar amb tota seguretat, en defensar el projecte, tota la mesura de la seva capacitat financera. Els seus amics esperaven que en aquesta empresa l'acompanyaria més sort de la que va tenir en propòsits recents, que tan nerviosa repercussió borsària originaren dies passats.

En començar aquesta tarda la discussió dels pressupostos a la Cambra, hi mancaven còpies de les memòries explicatives de tres ministeris. Ha assenyalat aquest mal el senyor Chapaprieta, primer orador que ha consumit un torn en contra de la totalitat, pronunciant un implacable discurs d'oposició intel·ligent i certer. L'amic del senyor Alba, al qual se li atribueix la secreta ambició de substituir el senyor Marraco en el ministeri de Finances, ha triturat materialment tota l'obra pressupostària de l'hisendista saragossà. Consignacions legals suprimides o oblidades, partides mal dotades, economies ficticies, augments innecessaris de càrrecs, ficcions, tot, en fi, ho ha examinat i demostrat el senyor Chapaprieta, assenyalant l'augment efectiu de despeses sobre l'anterior, que fou cridat precisament pel senyor Marraco, i l'optimisme injustificat en el càlcul dels ingressos.

El senyor Chapaprieta ha arribat a conclusions alarmants: el déficit real assoleix una xifra de nou-cents milions.

Sobre aquests temes i abundant en semblants raonaments, ha intervingut el regionalista senyor Vidal i Guardiola, el qual s'ha vist sorprès per la vaga acusació, formulada pel senyor Marraco, que qui sap si també hauria intervingut en el moviment revolucionari.

Després d'altres intervencions menys importants, el senyor Gil Robles ha formulat una proposició desconcertant. No s'ha comprès bé, per estar feta en forma de certa confusió, l'abast del que proposava el senyor Gil Robles. Era, en resum, suspendre la discussió dels Pressupostos i concedir al Govern les facultats que atorga l'article 61 de la Constitució per a procedir a una reorganització de serveis per decrets-llei, i formular, a base de la dita reorganització, un altre pressupost. Les afirmacions del senyor Gil Robles sobre les dificultats que oferia la labor del pressupost, realitzada pel Parlament, han desconcertat molts diputats. El senyor Marraco ha acceptat la proposta del senyor Gil Robles.

Als passadissos, tant la proposició del cap de la Ceda com la seva acceptació per part del ministre de Finances, han produït una gran agitació.

Molts diputats de la majoria deien que era impossible, absolutament impossible, que se sostragués al Parlament la discussió total i plena del pressupost. En aquest ambient de desconcert i de divisió i de confusió, ha acabat la sessió d'aquesta tarda.

A.P.C.E.
SIG.: 1.26/903